

biles ibidem existentes, an dicantur res feudales, n. 4 l. 1 t. 25 p. 4.—per colonum desiccatus adhuc in fundo existentes dominus retinere potest pro mercede sibi debita, num. 4 in medio, l. 9 t. 2 p. 5.—rei depositæ debent post moram depositarii reddi, et qualiter, n. 10 l. 8 per text. ibi, tit. 3 part. 5.—Et an debeat haberi respectus ad tempus consumptionis, vel restitutionis, ibidem.—Fructus, quos habet pater ex rebus suis tempore mortis, an illi extra quintam partem bonorum, vel in ea quinta computari debeant, ita ut si alicui quintam legaverit, vel relinquerit, pro anima fructus ibi veniant, n. 12 l. 8 tit. 4 part. 5.—augent ipsam rem, et censetur res hæreditaria, sicuti et reliquum patrimonium, ibid.—Fructus, quos filius percipit ex donatione inofficiosa à patre sibi facta, an eos restituere teneatur, quando talis donatio, ut inofficiosa revocata fuit, n. 12 supradict.—et accessiones rei propriæ non dicuntur donari, quia non cadunt in contractum secundum formam contractus, neque augent quantitatem donationis, neque requirunt insinuationem, dict. n. 12 l. 8 tit. 4 part. 5.—alicujus rei vel territorii, si alicui vendantur, cum illi tempore emptionis non sint, an emptio illa teneat, n. 1 et 2 l. 14 tit. 3 part. 5.—pertinent ad emptorem perfecto contractu venditionis, et venditor illos emptori restituere tenetur, n. 2 l. 18 tit. 3 part. 5.—ab emptore percepti, an venditori restitui debeant quando sibi res vendita fuit sub pacto adjectionis in diem, et alius plus dederit, et illud plus à primo emptore venditori offeratur, et cum re empta remansit, n. 7 l. 40 ibi.—an ab emptore restitui debeant, quando ipse venditor decepit ultra dimidiam justæ pretii, et ipse emptor elegit potius rem ipsam restituere, quam pretium supplere, et quid in foro animæ, n. 8 l. 56 tit. 3 part. 5.—an veniat in redhibitione, quæ fit alicujus rei, n. 6 l. 63 tit. 3 part. 5.—perfecto contractu emptionis spectant ad emptorem, n. 2 l. 28 tit. 5, et n. 3 l. 19 tit. 8 part. 5.—non debent emptori dari, neque in eis jus habet, antequam separantur à fundo, n. 4 l. 20 tit. 8 part. 5.—beneficiorum si à clericis aliquo fortuito casu supervenientes non colligantur, an tunc teneantur solvere decimam eis impositam per Papam, n. 7 l. 22 tit. 8 part. 5.—si non colligantur ex fundo conducto propter aliquam sterilitatem vel fortuitum casum, an locans ad mercedis remissionem teneatur, et quando non, et quibus concurrentibus, n. 1, 2, 5, 5 et 8 l. 22 tit. 8 part. 5.—nascituri, an ab aliquo per stipulationem promitti possint, et quis, et cujus expensis tunc colligi debeant, n. 2 et 5 l. 20 per text. ibi, tit. 11 part. 5.—Et si promissor velit dare fructum immaturum, vel partus ancillæ, vel animalium nondum ablactatos, ibi n. 5.—Fructus si promittantur alicui, et non nascantur, an promissor liberetur, vel an dare teneatur de fructibus alterius anni, et quando, ibi n. 4.—percepti per creditorem ex re pignoratæ, an minuant debitum, et an teneatur de percipiendis, vel de his, qui percipi poterant, n. 5 l. 2 t. 15 p. 5.—quos creditor ex re sibi pignoratæ percipit, an possit eis uti, et convertere in usum, vel eos vendere, ut in sortem compenset, ibi n. 4.—decimæ, an obligari, vel vendi possint, n. 1 l. 3 tit. 13 part. 5.—an veniant in libello

actionis hypothecariæ, n. 4 l. 14 ibi.—Et an creditor agere possit actione hypothecaria ad fructus perceptos ex re sibi pignoratæ nondum ipsi tradita, si antea alicui vendita sit, n. 2 l. 16 tit. 13 part. 5.—Et quid si res perveniat ad bonæ fidei possessorem ex alia causa, quam emptionis, an idem dicendum sit, ibi n. 5.—Fructus extantes, an veniant in actione hypothecaria, vel qui, ibid. in n. 4.—Et an solvens indebitum, rem cum fructibus repetere possit, n. 1 l. 37 t. 14 part. 5.—Et an clericus compellatur cedere fructibus suorum beneficiorum, n. 6 l. 1 tit. 13 part. 4.—Fructus an sint restituendi per emptorem, qui fraudulenter à debitore alicujus res suas emit, et quales, et à quo tempore, et quid de expensis in talli re factis, gloss. l. 11 per text. ibi, tit. 13 part. 5.—inveni in hæreditate, an debeant dari substituto filii ex compendiosa substitutione, et quales, n. 13 l. 12 tit. 3 part. 6.—rerum hæreditariarum, si ab hærede colligantur, an per hoc hæreditatem adire videatur, n. 4 l. 11 per illum text. tit. 6 part. 6.—et accusationes rei legatæ ante aditam hæreditatem, an debeantur legatario, n. 3 l. 3 tit. 9 part. 6.—canonicatus vacantis, an accrescant aliis canonicis, vel ecclesiæ, n. 6 l. 33 tit. 9 part. 6.—rei legatæ, an legatario debeantur ante aditam hæreditatem, et quando, n. 3 l. 34, et n. 4 l. 37 tit. 9 part. 6.—Et quid si hæres in restituendo legato fuit in mora, an tunc teneatur non solum ad fructus perceptos, sed ad eos, qui percipi poterant, n. 5 dict. l. 37.—Et an veniant fructus, quos percipere potuisset petitor, vel illi, quos percipere potuisset possessor, ibid.—Fructus bonorum omnium uxoris sunt mariti in administratione, et ei communes, ex quibuscumque bonis proveniant, n. 4 l. 6 t. 11 p. 6.—ab hærede percepti, quando fuit rogatus restituere hæreditatem, an ipse eos in suam quartam Trebellianicam computare teneatur, n. 5, 4 et 6 l. 8 per text. ibi, tit. 11 part. 6.—Et quid si gravatus restituere, sit de liberis testatoris, ibidem in n. 7 et 8.—Fructus à filio vel à patre percepti ex hæreditate, quam restituere tenentur, an in suam legitimam computare teneantur, ibi dict. n. 8.—quales debent hæredi restitui, quando ab aliquo evincitur hæreditas, et quando; et alia in hoc vide per gloss. l. 4 per text. ibi, tit. 14 part. 6.—Et an, et quando fructibus consumptis teneatur restituens ad æstimationem, ibid. in n. 2.—Et quid in bonæ fidei, vel malæ fidei possessore, ibid. in n. 2, 3, 5 et 7 per illum text.—Et an malæ fidei possessor deducat expensas, quando nullos fructus percipit, ibi in n. 8.—Et an violentus possessor teneatur de percipiendis, n. 2 l. 10 t. 10 part. 7.—Et an committat furtum ille, qui cum sit ipso jure privatus beneficiis suis, fructus percipit, n. 3 l. 1 tit. 14 part. 7.—Fructus mei fundi si cadant in fundo tuo, tui non sunt, num. 1 l. 10 tit. 13 part. 7.

FRUCTUARIUS, si per vim à domino expellatur, qualiter dominus expellens puniatur, et quid è contra, n. 2 l. 16 per text. ibi, tit. 10 part. 7.—qualiter agat contra furem sibi furantem rem ex qua fructum habeat, n. 6 et 7 l. 12 per text. ibi, tit. 14 part. 7.—Vide in verbo USUFRUCTUARIUS.

FRUMENTUM necessarium pro civibus prohibere potes

quis, ne vendatur extra locum illud, gloss. in fin. l. 15 tit. 1 part. 1.—quale esse debeat ad consecrandum Corpus Domini, n. 1 l. 52 tit. 4 part. 1.—qualiter hodie per leges hujus regni decimetur, n. 2 l. 10 tit. 20 p. 1.—Et an statutum prohibens, ne frumentum extrahatur, habeat locum in extrahente farinam, n. 1 l. 19 tit. 2 part. 5.—Frumentum corruptum cum incorrupto, an et quando liceat commiscere, n. 2 l. 1 t. 7 p. 5.—si ab aliquo contra edictum asportetur, si postea casu fortuito frumentum pereat, an ad æstimationem teneatur, n. 8 l. 6 tit. 7 part. 5.—minoris, an per tutorem, vel curatorem servari debeat in tempus carestis, n. 9 l. 13 tit. 16 part. 6.—Et an teneatur mittere in alium locum, ut melius vendatur, ibidem.—Et debet poni tempus venditionis, ne contra tutorem præsumatur venditum tempore cariori, ibidem.—Et de pœna immiscentis paleam cum frumento, n. 4 l. 5 per illum text. tit. 7 part. 7.—Et si grex alicujus in frumento alterius, quod adhuc est in herba, damnus dederit, qualiter damnus istud debeat æstimari, n. 11. 24 tit. 15 part. 7.

FUGERE si quis possit, an ad id teneatur, aliàs incidat in pœnam irregularitatis, si aliquem etiam ad suam defensionem occidat, vide n. 1 l. 16 tit. 6 part. 1.—ad ecclesiam, de hoc vide supra in verbo CONFUGIENS AD.—Fugiens in bello dicitur alevosus, nisi lethaliter percussus evaserit, n. 2 l. 6 tit. 19 part. 2, et n. 3 l. 9 tit. 19 part. 2.—qualiter capi, et deduci debeat, et qualiter puniatur, et quando, si post accusationem fugit, gloss. l. 18 per text. ibi, tit. 1 part. 7.—à carcere, an habeatur pro confesso, et qualiter puniatur, n. 1 cum aliis ibi, l. 13 per illum text. tit. 29 part. 7.—Et quid si cum scientia, vel custodem negligentia aufugiat, an mitius puniatur, et quare, ibi n. 5.—Et quid si isti habebant justam fugiendi causam, ibi n. 6.

FUGITIVUS SERVUS, vide in verbo SERVUS FUGITIVUS.

FUGITIVUS DEBITOR per creditorem propria auctoritate capi potest, et ante diem, et quid si debitor se defendat, et quid si creditor illum vulneravit, n. 1 l. 10 t. 15 part. 5.—Et quid si fuga sit in promptu, sed non in actu, et quid de colono, vel scriptitio fugiente, ibidem.—Et an quilibet de populo possit debitorem fugitivum capere, ibidem.—Et quid si debitor sit clericus, vel debitor largè, et quis ita dicatur, d. n. 1 in fin.—De hoc vide in verbo DEBITOR FUGITIVUS.

FUNDATORES ecclesiarum tenentur eas dotare, et antea petere non possunt, quando consecrentur, et quid si consecratur, n. 2 l. 3 tit. 10 part. 1.—ecclesiarum si non sint solvendo, neque ejus hæredes, tunc Episcopus debet illam ecclesiam dotare, ibid. in n. 3.

FUNERIS IMPENSA æstimatur secundum facultatem, seu dignitatem defuncti, n. 8 in princip. l. 12 tit. 13 p. 1.—Vide infra in verbo IMPENSA.

FUNDUS cum ad ecclesiam, et ad personam ecclesiasticam cum onere suo, et ecclesia tenebitur ad solutionem tributi illi annexum, vel ejuscumque oneris, n. 4 l. 31 tit. 6 part. 1.—Et si fundo alicujus aliquid propter alluvionem accrescat, an domini fundi sit, vel cujus, n. 2 l. 26 tit. 28 part. 3.—Fundus an domino priori debeat restitui, si flumen super eum fuit per de-

cem annos inter præsentis, et viginti inter absentes, n. 1 l. 52 tit. 28 part. 5.—quando dicatur vi possessus, n. 2 ad medium, l. 4 t. 29 part. 3.—civitati propinquus carius æstimatur, n. 6 l. 26 tit. 3 part. 5.

FULLO, vide de hoc in verbo OFFICIALIS.

FUR an suspendatur pro primo furto magno, n. 12 l. 1 tit. 17 part. 2.—Et non solum adversus furem cognoscit judex, ubi res furtiva reperitur, quando certum est de furto, sed etiam quando est aliqua suspicio, n. 20 l. 30 per text. ibi, tit. 2 part. 3.—Fur equi, an possit petere expensas, quas fecit in alendo equum furatum, n. 1 l. 44 tit. 28 part. 5.—an faciat fructus suos ex re furtiva, quam usucapere volebat, n. 4 l. 4 tit. 29 p. 3.—si fuerit aliquis dominus, qualiter pro furto puniatur, n. 7 l. 11 tit. 25 part. 4.—et semper servus præsumitur fur, n. 1 l. 46 tit. 3 part. 5.—si aliquid alicui dederit ne illum detegat, an ab ipso repeti possit, n. 1 l. 54 tit. 14 part. 5.—an et quando occidi possit, quando verò, et qualem non, n. 2, 3 et 4 l. 3 per text. ibi, t. 8 part. 7.—Fures pro exportatione parvæ rei occidi non possunt, sive nocturni, sive diurni sint, dict. n. 4 ad fin.—Et an idem quod in fure, dicendum sit in nocturno depopulatore, num. 9 dict. l. 3 tit. 8 part. 7.—Fur an excusetur ex eo, scilicet, quòd dicit se furare, eo scilicet quòd credebatur dominum permissurum, et ex quibus hoc constare possit, n. 4 l. 1 tit. 14 part. 7.—Et quid si ex post facto dominus rei dicat, quòd de consensu suo res capta fuit, an istud furem excuset, ibidem.—Fur manifestus qualis dicatur, et ex quibus illud ita esse colligatur, n. 4 l. 2 tit. 14 part. 7.—dicitur creditor, qui utitur re sibi data in pignus, n. 4 l. 3 per text. ibi, tit. 14 part. 7.—Et idem est in depositario, ibidem.—Fur an puniri possit ubicumque invenitur, sive cum re furtiva, vel sine ea, et quis sit ipsius judex competens, n. 1 l. 4 per text. ibi, tit. 14 part. 7.—an dicatur tutor, qui rem sui minoris subtrahit, ut contra eum detur actio furti, n. 1 l. 5 tit. 14 part. 5.—dicitur quis multis et diversis modis, gloss. legum, tit. 14 part. 7, et vide in verbo FURTUM, et in verbo ACTIO FURTIVÆ.—qui ligna, vel alios materiales furavit, qualiter teneatur, et ad quid, et de ejus pœna, n. 2 l. 16 per text. ibi, tit. 14 part. 7.—si sit minor, furiosus, vel familiaris domus, an et quando actione furti conveniri possit, gloss. l. 17 ibi per illum text.—Et quid si uxor, vel servus furentur in maxima quantitate, an possint actione furti conveniri, ibi in n. 6.—Fur qualiter puniatur, sive contra eum agatur civiliter, sive criminaliter, sive furtum sit magnum, vel parvum, gloss. l. 18 tit. 14 part. 7.—famosus quis dicatur, et de ipsius pœna, n. 5 dict. l. 18.—Et quid si furtum tribus vicibus continuatum sit in parva, vel in magna quantitate, vel quid si fiat cum aliqua efractione ostiorum, vel aliter, dict. n. 5.—Fur si opponit scalas ad furandum, an per hoc pœna mortis puniatur, ibidem.—quis proprie dicatur, et quis dicatur latro, dict. n. 3 et 6 ibi.—Et de pœna furantis rem sacram, vel de eo qui vadit ad alicujus domum cum armis, ibid. n. 8 et 9.—Et quæ pœna detur receptoribus furum, n. 14 l. 18 per text. ibi, tit. 14 part. 7, et ibi in n. 15.—Fur et

abigæus in quo differant, et qualiter cognoscuntur, gloss. l. 19 per text. ibi, tit. 14 part. 7.—Et qualiter agatur contra furem, et ejus hæredes conditione furtiva, et quando, gloss. l. 20 ibi per illum textum.—Et quid si plures sunt fures, an omnes in solidum teneantur, et an unius solum liberet alios, et quando, ibi n. 10 et 11 per illum text. ibi.—Fur aliquid surripiens de hæreditate, qualiter teneatur, gloss. l. 21 per text. ibi, tit. 14 part. 7.—an dicatur ille, qui terminos, seu limites evulsit, et de ejus pœna, n. 5, 6 et 7 l. 30 per text. ibi, tit. 14 part. 7.

FURANS ligna, seu alios materiales, qualiter puniatur, et ad quid teneatur, n. 21. 16 per text. ibi, t. 14 p. 7.—rem si sit minor, vel furiosus, vel familiaris domus, an isti furti actione conveniantur, et quando, gloss. l. 17 ibi per illum text.—Et in filio, uxore, vel servo furantibus in magna quantitate, an actione furti conveniantur, ibi n. 6.—Furans rem in magna vel in parva quantitate, sive contra eum agatur criminaliter, sive civiliter, qualiter puniatur, gloss. l. 18 per text. ibi, t. 14 part. 7.—Et quid si furtum tribus vicibus continuatum sit in parva, vel in magna quantitate, et quid si cum aliqua efractione fiat, n. 5.—Furans aliquid de loco sacro, vel ex domo privati, eundo cum armis, qualiter puniatur, ibid. n. 8 et 9 per illum text. ibi.—ex hæreditate jacente, qualiter puniatur, gloss. l. 21 per text. ibi, tit. 14 part. 7.—filium, vel servum alienum, committit plagium, et de ejus pœna, n. 1 l. 22 ibi per illum text.—Vide de hoc in verbo FUR, et verbo FURTUM.

FURTIVÆ RES, vidè infrà in verbo USUCAPIO, et in verbo RES FURTIVÆ.

FURTUM in clericis, an sit crimen depositione, dignum, n. 2 l. 61 tit. 6 part. 1.—in curia commissum, qualiter puniatur, n. 18 l. 5 tit. 16 part. 2.—est nobilibus vilius, quàm aliis, n. 9 l. 1 tit. 17 part. 2.—et an pro secundo furto debeat quis mori, n. 5 l. 6 tit. 28 part. 2, et l. 18 tit. 14 part. 7.—committitur si res specialiter hypothecata vendatur, secus si generaliter, n. 9 l. 70 tit. 18 part. 5.—sive rapina est genus malfetriæ, et an Rex possit propter hoc dominum aliquem à regno ejicere, et an vassalli illum sequi teneantur, n. 1 cum seq. l. 11 t. 25 part. 4.—Et qualiter richi homines pro rapina puniantur, ibid. in n. 7.—Furtum, an et quando computetur inter casus fortuitos, n. 6 per text. ibi, l. 5 tit. 2 part. 5.—est quid principale servorum, n. 1 l. 46 t. 5 part. 5.—si fiat mercatoribus in itineribus et viis, an domini viarum, vel civitas, in cujus territorio talia commissa fuerunt, ad resarcienda damna teneantur, n. 7 l. 4 t. 7 part. 5.—an committat exactor tributorum, qui illud exigit sciens injustum, n. 6 l. 9 tit. 7 part. 5.—facere non præsumitur socius, qui ex re communi aliquid suscepit, aliis sociis ignorantibus, n. 1 l. 17 per text. ibi tit. 10 part. 5.—Et si defunctus furtum, vel delictum commisit, an et quando ejus hæredes teneantur, vel non, gloss. l. 25 per illum text. tit. 1 part. 7.—Furtum quid sit, et an donans rem alienam, et tradens, furtum committat, n. 2 et 3 l. 1 t. 14 part. 7.—an committatur per suscipientem fructus beneficii, à quo est ipso jure privatus, dict. n. 3 in fin.—an committatur quando

fur credit dominum permissurum, et ex quibus hoc constare possit, n. 4 dict. l. 1 t. 14 part. 7.—Et quid si postea dominus rei dicat, quòd de consensu ipsius res fuit capta, an istud furem excuset, dict. n. 4.—Furtum manifestum quando dicatur, et quid si fur desinat illud, quòd furaverat, an tunc furtum dicatur manifestum, n. 2 et 4 l. 2 tit. 14 part. 7.—committitur per creditorem, vel depositarium, qui de re sibi tradita contra domini voluntatem utitur, n. 4 l. 5 per text. ibi, t. 14 p. 7.—committit debitor, qui pignus creditori suo surripuit, d. n. 4 d. l. 5.—si fiat in uno loco, et fur in alio reperiat cum re furtiva, vel sine ea, an ibidem per judicem illius loci puniri debeat, et quando, n. 1 l. 4 per text. ibi, tit. 14 part. 7.—Et contra quem detur actio furti, vel non, gloss. dict. l. 4 per illum text.—Furtum si committatur cum alicujus consilio, vel adjutorio, an et quando consulens de furto teneatur, vel non, ibi n. 11 per illum text.—An committat tutor, qui rem pupilli sui dolosè substraxit, gloss. l. 5 ibi per illum text.—Et an hospes teneatur de furto facto illi, quem in domo sua hospitavit, si gratis illum recepit, n. 1 l. 7 tit. 14 part. 7.—Furtum filiifamilias, vel servi, per aliquem ad hoc inducti, si fiat domino sciente, qualiter tunc inducens teneatur, n. 2 l. 8 ibi.—an committat debitor, qui creditori suo pignus furatus fuit, quòd pro debito sibi dedit, vel cum in ejus potestate rem haberet, illam vendidit, vel aliter contrectaverit, n. 1, 2, 3, 4 et 5 cum aliis ibi, l. 9 per text. ibi, tit. 14 part. 7.—Et quid si extraneus furtum fecerit, cui actio furti detur contra furem, an creditori, vil ipsi domino, ibid. in n. 6.—Et an tunc creditor ex actione furti aliquid incurrere possit, ibid. in n. 7.—Furtum si fiat circa rem alicui commodatam, an tunc commodator, vel commodatarius admittatur ad talis rei recuperationem, et an semel agendo contra unum possit commodator ad alium redire, et quando, gloss. l. 11 per text. ibi, tit. 14 part. 7.—si fiat depositario, qualiter actio furti ipsi, vel domino detur, et quando, gloss. l. 12 ibi per illum textum.—an committatur in re immobili, n. 6 l. 12 tit. 14 part. 7.—per aliquem de re alicui legata factum, an et quando, et qua actione per ipsum legatarium recuperari possit, n. 4 l. 15 ibi.—an committat officialis Regis, qui cum esset ab eo positus, ut expendere aliquas pecunias inter aliquos, illas in sui commodum expendit, gloss. l. 14 et 15 tit. 14 part. 7.—an committat monetarius pro se monetam bonam faciens, vel metallum pejus meliori miscens, gloss. dict. l. 15 per illum text. ibi.—Et qualiter furans ligna, vel aliud materiale, et affigens domui suæ, puniatur, n. 2 l. 16 tit. 14 part. 7, per text. ibi.—Furtum si per minorem, vel furiosum committatur, vel per familiarem domus, qualiter furans puniri debeat, gloss. l. 17 ibi.—domesticum, quòd, et quando dicatur, n. 5 et 4 dict. l. 17.—magnum si fiat per uxorem, vel filium, vel servum, an tunc conveniri possint, ibi n. 6.—sive magnum, sive parvum qualiter debeat puniri, sive civiliter, sive criminaliter agatur, gloss. l. 18 ibi per illum text. ibi.—Et quando propter furtum ad pœnam mortis deveniri possit, n. 5 dict. l. 18.—Et quid si furtum tribus vicibus continuatum sit in parva

vel in magna quantitate, vel fiat cum aliqua efractione ostiorum, vel aliter, n. 5 supradict.—Furtum factum cum appositione scalarum, an sit morte dignum, dict. n. 5.—Et quid in furto cum armis facto, vel alicujus rei sacræ, n. 8 et 9 dict. l. 18 tit. 14 part. 7.—Furtum iudicis ab eo facto officio durante, qualiter puniatur, n. 11 dict. l. 18 per illum text. et n. 1 l. 14 ibi.—an committat receptor furtum, et quando, n. 14 et 15 dict. l. 18 per text. ibi.—an committat abigæus, et quale, et de ejus pœna, gloss. l. 19 ibi, et suprà in verbo ABIGÆUS.—Et qualiter agatur contra furem, vel contra ejus hæredes conditione furtiva, et quando, et ad quid, gloss. l. 20 ibi per illum text.—Furtum à pluribus factum, an omnes teneantur in solidum, et an unius solum liberet alios, et quando, n. 10 et 11 dict. l. 20.—factum circa hæreditatem jacentem, qualiter puniatur, gloss. l. 21 ibi per illum text.—in quo differat à plagio, n. 1 l. 22 ibi per illum text.—sui ipsius facit servus, qui à domino suo aufugit, n. 1 et 2 l. 25 tit. 14 part. 7 per illum text.—Et qualiter à domino perquiri debeat in domibus alienis, et quando, n. 2 l. 24 ibi per illum text.—Furtum an faciat ille, qui limites, seu terminos evulsit, et quando, et de ipsius pœna, n. 5, 6 et 7 per text. ibi l. 30 tit. 14 part. 7.

FURCA si in aliquo loco sit erecta per triginta annos, licet interim ibidem nullus suspendatur, quia causa non evenit, tamen ostendit, quòd domus in illo loco habet merum et mixtum imperium, n. 8 l. 15 t. 51 p. 5.—Et an ad ereptionem furcæ compellatur quis vendere solum suum, n. 1 in fin. l. 5 tit. 4 part. 5.—Et an mortuus suspendi possit, et quando, n. 5 l. 7 t. 1 p. 7.—Et quid si occidatur ille, qui ducebatur ad furcas, an occidens pœna homicidæ puniatur, n. 2 l. 4 tit. 8 p. 7.—Et infamis, seu vilis persona, cum pœnam mortis meretur, tunc inforcari, non decapitari debet, n. 6 l. 6 tit. 31 part. 7.—Furnus ante omnia debet edificari, quando construitur aliqua civitas de novo, postea muri, tertio templa, n. 3 l. 21 tit. 18 part. 2.—Furiosus licet pluries aliquid faciat, nunquam tamen ex tali actu inducitur consuetudo de novo, n. fin. l. 2 t. 2 part. 1.—Furiosi aliquem de fonte Sacro levare non debent, et quæ sit in hoc ratio, n. penult. l. 6 tit. 4 part. 1.—Furiosus quando ei Sacra unctio dari debeat, vel non, n. 1 l. 71 tit. 4 part. 1.—Furiosus quis esse dicatur, et in quo furiosus differat à demente, ibidem, et etiam in n. 1 l. 4 tit. 11 part. 5, et n. 1 l. 15 tit. 16 part. 6.—si habet pecuniam penes aliquem tertium, si tertius ille ex illa re aliquid emat sibi, an res ita empta sit ementis, vel furiosus, ex cujus pecunia empta fuit, n. 5 l. 49 tit. 5 part. 5.—an admittatur ad regni successionem, vel ad aliam majoriam, n. 19 l. 2 tit. 15 part. 2.—Rex si habeat filium habilem, an tali filio debeat regni administratio committi, exclusis curatoribus, n. 5 l. 5 tit. 15 part. 2.—per dilucida intervalla, an possit esse judex, n. 1 l. 4 tit. 4 part. 5.—Et quid de processo facto per istos, si non fuerit de impedimento oppositum, ibidem in n. 2.—Furiosus non potest esse advocatus, n. 5 l. 2 t. 6 p. 5.—Furiosi habent omnia beneficia, quæ minoribus competunt, n. 5 l. 1 tit. 15 part. 5.—Et ita resti-

tui possunt, ibidem.—Furiosus et prodigis curatores dandi sunt, et quibus, æquiparanturque pupillis, n. 10 l. 60 tit. 18 part. 5.—Furiosi litem contestare non possunt, neque sententia contra eos indefensos valet, et quid si pro eis detur, n. 11 l. 12 tit. 22 part. 5.—Furiosus usucapere vel præscribere potest rem, quando illud cœpit in sana mente, et quare, n. 4 l. 2 tit. 29 part. 5.—et demens an possit matrimonium contrahere, et quando, n. 5 l. 6 tit. 2 part. 4.—non potest facere testamentum, etiamsi velit ad pias causas testari, n. 5 l. 15 tit. 1 p. 6.—Et an in dubio præsumatur testamentum fuisse factum furoris tempore, vel dementiæ, vel dilucidi intervalli, n. 6 dict. l. 15.—Furiosus rectè exheredari potest ob ingratiitudinem commissam ante furorem, et an illo exheredato possit ei exemplariter substitui, n. 2 l. 11 tit. 5 part. 6.—si filios habeat ad hoc, ut per eos substitutio exemplaris sibi facta evanescat, quales illi filii esse debeant, ibid. in n. 6.—cui exemplariter fuit substitutus, si redeat ad sanam mentem, et postea ad furorem, an talis substitutio vires habeat, ibid. in n. 9.—si ab aliquo instituat hares, quis hæreditatem adire possit ipsius nomine, et quando sibi pleno jure quærat, n. 14 l. 15 tit. 6 part. 6.—Et nulla cura est legitima, nisi furiosi, licet in tutela sit, n. 2 l. 2 tit. 16 part. 6, et n. 15 l. 4 ibid.—Furiosus tutor esse non debet, imo et illi dari debet, n. 5 l. 4 per text. ibi, tit. 16 part. 6.—Et an furioso tutor dari possit per judicem, etiam ipso non petente, n. 7 l. 12 tit. 16 part. 6.—Furiosus et mente captus æquiparantur, aliquando tamen differunt, n. 1 l. 15 tit. 16 p. 6.—si delinquat, an accusari et puniri possit, n. 8 et 9 l. 9 per text. ibi, tit. 1 part. 7.—Et an in dubio delictum præsumatur tempore furoris factum, ibidem.—Furiosus an durante furore possit puniri de delicto commissio tempore sanæ mentis, ibidem.—Et lex dat facultatem conjunctis furiosi, ut illum carcerare, et ligare possint, ibid. in n. 10.—Furiosus injuriam facere non potest, an verò injuriari possit, n. 1 l. 8 per text. ibi, tit. 14 part. 7.—si furtum faciat, qualiter puniatur, n. 2 l. 17 per text. ibi, tit. 14 part. 7.

FUROR, vide suprà proximè in verbo FURIOSUS.

FUSTIGATIO, et fustigationis pœna non datur, nisi tantum vilibus personis, num. 15. l. 5. per text. ibi, tit. 6 part. 7.

G

GABELLA si sit solvenda de quacumque hæreditate, quæ de novo acquiratur, an debeatur ex hæreditate, in qua filius succedit, num. 4 l. 21 tit. 5 part. 6.—an debeat solvi à filiis adoptivis, etiam stante statuto, quòd filii ex hæreditate paterna illam solvere non teneantur, n. 4 l. 10 tit. 4 part. 6.—an possit imponi meretricibus existentibus in publico lupanari, n. 2 l. 2 t. 22 p. 7.—et in solutione gabellæ, an inspiciatur locus contractus, vel locus, ubi res sita est, n. 2 l. 8 tit. 5 part. 5.—Comitatus si alicui vendita sit, et postea Comitatus augeatur, an debeat augeri pensio pro rata augmenti emptori gabellarum, et qualiter istud intelligi debeat, n. 4 l. 54